

[Ragnhild Andersen.]

et mistillidsvotum til den ene af parterne, til arbejderen og hans faglige organisation, og her er det efter vor opfattelse ikke nok med en ankeinstans, nej, denne bestemmelse om den skriftlige anbefaling fra arbejdsgiveren må efter vor mening ud af loven.

De kursus, der omtales i forslaget, er jo kortvarige. Det er, som ministeren siger, et trinvis sammensat kursussystem, hvor hvert trin består af 144 timers undervisning svarende til 3 gange 48 timer, hvor indhold, opbygning og form skal afpasses efter forholdene i vedkommende branche, og der skal efter forslaget kunne etableres såvel dagskoler som kostskoler og aften-skoler.

Den kommunistiske gruppe finder imidlertid, at man burde gå betydeligt videre, end man er gået i dette lovforslag, hvor man jo først og fremmest tager sigte på at udstyre erhvervslivet med arbejdere, der har netop de færdigheder, som der for tiden er brug for. Man burde sætte ind på, at de ikke-faglærte fik adgang til den grundundervisning, som vi er enige om ikke må skydes i baggrunden, og en sådan grundundervisning kan naturligvis ikke gennemføres på 144 timer.

Hvorfor har vi den opfattelse? Fordi vi mener, at de ikke-faglærte har brug for en uddannelse, som bringer dem op på højde med de faglærte arbejdere og derved også gør det muligt for dem at komme op på en lønmæssig placering som den, de faglærte arbejdere har. Det er jo ikke de ufaglærtens egen skyld, at samfundet ikke i tide gav dem mulighed for at komme i lære og sikre sig uddannelse, men man har i lovforslaget ikke villet ofre de tilstrækkelige penge på de ikke-faglærtens uddannelse, og vi mener altså ikke, at de 15 mill. kr., som er forudset i løbet af de første 5 år, er et tilstrækkeligt beløb. Vi mener, der må betydelig mere til, og derfor, hvis man ikke vil gå længere, bliver de foreslåede foranstaltninger da også efter vor opfattelse først og fremmest en hjælp til erhvervslivet, men ikke en hjælp til egentlig uddannelse af de mange, som har evner til og ønske om en sådan.

Og lad mig tilføje, at dette forslag jo i endnu ringere grad vil gøre det muligt for de ikke-faglærte kvinder at dygtiggøre

sig, for slet ikke at tale om deres muligheder for at forbedre deres lønmæssige placering eller deres stilling i samfundet i det hele taget. De unge kvinder har som regel børn, og de fleste kvinder har jo et hjem at passe og vil derfor, især de unge med børnene, have svært ved at deltage såvel i kostskoleundervisningen i 3 uger som i aftenkoleundervisningen. Her ville det efter min opfattelse være godt, om man kunne indrette dagskoler i arbejdstiden, f. eks. en eller to dage om ugen, således at lønnen blev betalt i skoletiden, og det ville være naturligt, om arbejdsgiverne, som dog har udbytte af den forbedrede uddannelse af deres arbejdere, gav en betydelig støtte til en sådan uddannelse, ikke alene for øvrigt til de kvindelige, men også til de mandlige arbejdere.

På den måde ville man kunne give de ikke-faglærte en bedre og en højere uddannelse, og det er jo dér, vi skulle hen, ikke blot en vis tidsbegrænset uddannelse, der bare tager sigte på de nye metoder og tekniske finesser inden for industrien. Man skulle nå dertil, at man sikrede alle arbejdere mulighed for, omend de var blevet voksne, at få en uddannelse, i hvert fald som faglærte arbejdere. Og lad mig nævne, at det er jo en skoleform, som man tager i anvendelse i de socialistiske lande, hvor samfundet er interesseret i, og hvor intet står i vejen for, at hver arbejder får adgang til den højeste uddannelse, dersom han ønsker det, naturligvis. Derved giver man også ham eller hende adgang til de bedre lønninger, der jo følger med en bedre uddannelse. Der er intet sted i dette lovforslag skrevet noget om, at der følger en bedre lønmæssig placering efter den indsats, der ydes, og også efter de økonomiske afsavn, som en arbejder må affinde sig med, når han går på kursus i 3 uger og måske flere gange 3 uger.

Jeg kan derfor ikke tiltræde de tanker, som den konservative ordfører, det ærede medlem hr. Poul Thomsen, gav udtryk for, at det var arbejdsløshedskassernes opgave at medvirke til driften af disse forskellige skoler. Uddannelsen foregår efter vor opfattelse først og fremmest af hensyn til erhvervene, og intetsteds siges der noget om, at den afskedkommer en højere løn.

Jeg vil i denne forbindelse gerne gøre op-